

Oponentský posudek bakalářské práce Miriam DRENKOVÉ
Existencialistická úzkost ve filmech Jeana-Luca Godarda a Agnès Vardy

Téma, které si bakalantka vybrala, je nosné a velice zajímavé. Zasahuje do několika vědních odvětví, tudíž vyžaduje interdisciplinární znalosti a různé sady terminologie. Autorka se tématu zhostila na první pohled velice dobře – z obsahu je jasné, že měla své téma promyšlené a věděla, jak se problematiky zhostí. Avšak po hlubším čtení vyjde najevo, že práce obsahuje nemálo problematických pasáží.

Nejprve je třeba zdůraznit, že práce by potřebovala ještě minimálně jedno detailní přečtení. Zůstalo v ní nemálo chyb různého charakteru:

- chybějící či přebývající kurzíva (str. 4)
- nečekané změny gramatických časů (str. 7)
- špatné koncovky skloňování či překlepy (str. 8 – v prvních několika větách je těchto problémů hned několik)
- mezery navíc
- uvozovky, odkazy na pozn. pod čarou či závorky zůstávají na předchozím/následujícím řádku
- na str. 18 na prvním řádku druhého odstavce zůstala – hádám po korekturách – věta skládající se pouze ze slova „Sartre“ v kurzívě
- na str. 33 v prvním odstavci je chyba v názvu díla Agnès Vardy
- objevují se podivně rozdělená slova na dva řádky.

Pro příští akademické práce bude také třeba zapracovat na stylu, např. věta ze strany 8: **„Tito filmový nadšenci a filmaři tvořili v období 1959-60 filmy pod hnutím La Nouvelle Vague [...].“** Přeskočíme-li hrubku na začátku věty, tak jednak opakování slov filmový-filmař-film není úplně šťastné a tvořit něco „pod hnutím“ je dosti těžko představitelný obraz. Takovéto problematické věty se objevují i dále (str. 9, 15, 26). A to jsou jen některé případy.

Stejně tak je potřeba vyhnout se superlativním či citově zabarveným adjektivům jako např. na str. 9 „geniální“. Taktéž bych se vyhnul spojení jako „pohrávat si s žánry“. V akademické práci je třeba být co nejexaktnější. Spojení „obzvláště intelektuální“ (str. 11) nedává smysl: toto adjektivum se nepoužívá s intensifikátory.

Na str. 12 v posledním odstavci (a nejenom tam) máte slova kostra a gangsterka v uvozovkách, doporučoval bych vám vyhnout se tomuto využívání uvozovek, neb jimi obhajujete vlastně nevhodnost slova, které jste se rozhodla použít. Je tedy třeba nahradit tyto

termíny synonymy, které skutečně do spojení pasují. To samé platí pro str. 19, 22, 24, 28, 33 atd.

Doporučil bych také pro příští psaní vyvarovat se vyprázdněným větám, jako je např. první věta úvodu, protože která disciplína z našeho kontextu se neprolíná s filozofií? Dalším problémem jsou věty, které působí nelogicky, jako např. na str. 8: „[...] **byl v květnu roku 1960 natočen *Vojáček (Le Petit soldat)*, který narážel na situaci v Alžíru. Přestože Godard zůstával apolitický [...]**“. Mně prostě není jasné, že v roce 1960 francouzský režisér ve svém filmu narazí na válku v Alžírsku (které se v té době ani válka říkat nesmělo a dodnes je to velmi ožehavé téma) a i přesto tvrdíte, že v tomto případě byl apolitický? Neříkám, že je to nutně lež, ale není možné tuto větu pochopit, pokud ji nějak více nerozvedete. Také věta ze strany 16: „**Cléo dále odhaluje falešnost konzumní pop kultury a svého dosavadního života skrze existenciální úzkost a následnou vnitřní transformaci**“ potřebuje mnohem propracovanější vysvětlení, jinak se jedná o povrchové, nepodložené a banální konstatování. Stejný komentář patří i větě následující: jak si má čtenář vaši práci představit čas jako postavu, když mu neposkytnete žádné hlubší vysvětlení. Další je třeba věta ze strany 33: „**Film je šedý a chaotický stejně tak jako šedé rozpálené ulice letní Paříže**“ je svým nahodilým charakterem naprosto nesmyslné. Stejně tak následující dvě věty, které jsou vlastně i nepochopitelné: „**Cléo od pěti do sedmi zkoumá existencialistické koncepty, které formují cestu hlavní hrdinky a jejího přehodnocení života.**“ (32) „**Použití ruční kamery Arriflex ve filmu *U konce s dechem* podtrhuje nestabilitu životů a emocionální rozpolcenost hlavních postav. Šedé město se díky této technice stává metaforou přechodnosti a dočasnosti [...]**“ (34)

Pozor také na věty jako: „**Agnès Varda zkoumá skrze postavu Cléo téma existenciální úzkosti a strachu, [...]**“ (str. 23). V českém literárně-teoretickém prostředí nemluvíme o autorovi/autorce a jejich intencích.

Poslední mé dvě výtky jsou formálního charakteru. Obrovskou chybu vidím i v délce úvodu – ten by měl mít délku odpovídající 10 procentům celé práce. Ve vašem případě se jedná o tři krátké odstavce, které dávají dojem spíše abstraktu. A nakonec byste měla v dalších akademických pracích dávat pozor na opakování (myšlenek, slov, citací atd.).

Mé dotazy k obhajobě jsou následující:

Proč jste se rozhodla promluvit o Sartrovi až po kapitolách zaměřených na film, když už pracujete s jeho termíny?

K čemu jste vlastně došla při porovnávání Sartrových postav a postav ze dvou vámi vybraných filmů? Jak se vlastně liší pojetí existencialismu ve dvou vámi vybraných filmech? (ptám se na to, protože to ze závěru není patrné)

Potvrdil autor a autorka z vašeho korpusu – třeba v nějakém rozhovoru nebo článku –, že byli ovlivněni ve své tvorbě existencialismem?

Bakalářská práce Miriam Drenkové, ačkoli tématem velice zajímavé, si vytyčila cíle, kterých nebylo plně dosaženo. Přesto ji doporučuji k obhajobě. Prozatím navrhuji hodnocení „velmi dobře“, ale bakalantka si musí známku obhájit dobrým výkonem.

V Praze dne 28. 8. 2024

Mgr. Vojtěch Šarše, Ph.D.